

עיה א מיי פ'ט מלי  
פסו לי מוקדין  
הלכה ים :

עו ב ב ד מיי פ"ד  
מלי ק"ס הלכ' ג :

עו ה ו מיי פ"ז מלי  
מדין הלכה ה :

עו ח מיי פ"ד מלכות  
קרבן פסח הלכה ג  
ופקד יע מלכות פסולי  
מוקדין הלכה ב :

**ר**ב זביד אמר לעולם כדאמר מעיקרא . פי' בקונטרס דרב זביד  
לא פליג אדרב חמא בר עוקבא ואיני אלמא מפרש טעמו וקשה  
לריב"ז דלא מלינו בשום מקום שיאמר לעולם ט' כדי לפרש ונראה  
לו דרב חמא בר עוקבא ורב פפא לא פליגי דרב חמא בר עוקבא  
מוקי כאן באכסנאי כאן בצבע"ה ואידי  
ואידי בהחזיק בדרך אבל בלא החזיק  
אפי' באכסנאי הו' כבע"ה אלמא דלא  
איירי בה ורב פפא מוקי אידי ואידי  
באכסנאי ולא פליג אדרב חמא בר  
עוקבא ורב זביד פליג אחרוייהו  
וקבבר אכסנאי שלא החזיק עשאוהו  
לליקנין אי נמי רב פפא ורב זביד  
פליגי אליבא דרב חמא בר עוקבא  
רב פפא סבר דרב חמא בר עוקבא  
איירי בהחזיק אבל בלא החזיק הו'  
אכסנאי כבעל הבית ורב זביד סבר  
דאכסנאי אפי' לא החזיק עשאוהו  
לליקנין וזוקא נקט רב חמא בר  
עוקבא בעל הבית : **היה** מעמיד  
את הטמאים בשער המזרח . אפינו  
בטומאת קריין מיירי ונראה לר"י  
דהאי שער המזרח היינו שער עזרת  
נשים וזע"ג דלמא דפ"ק דיבמות  
(דף ז) ובכמה דוכתי דטבול יום אינו  
נכנס במחנה לוי' לא בכל מחנה לוי' הדי  
קאמר אלמא מעזרת נשים ולפנים דהכי  
מוכח במסכת כלים (פ"א מ"ח) דקתני  
התם עזרת נשים מקודשת ממנה שאין  
טבולי יום נכנסין להם : **בשרמא**  
נטמא דכתיב והבשר אין לפסח דלמדי  
דקתני במתניתין קאי דכיון דכתיב  
בקר א' שרף אית לן למימר דהיינו  
מיד בלא עיבור לורה דאי בעיבור  
לישתוק קרא מיניה ולא ידענא  
דישרף דהוה ליה טמא מדאמר לקמן  
ורבה מוסף אף ר"י הגלי' דתניא כו'  
אבל לרבנן דילפי מכל חטאת אשר  
יובא מדמה וגו' בעי עיבור לורה  
זע"ג דכתיב (ג) ישרף אלמא משרף  
לא משמע מיד מיהו י' לדמות דההוא  
ישרף מוקמינן לשריפת' בקודש ואינו  
מיותר אך י' להביא ראיה מדקאמר  
בסמוך לן דמה נשפך דמה או שילא  
חוז לקלעים מנלן והתם לא בעי זע"ג  
מנלן שהם מיד בשריפה דהתנן בדם  
ובצבעים טמא ונראה אלמא מנלן  
בשריפה קאמר ושריפה דמיד מסבירא  
נפקא לן ולא מקרא וז"ל ואמאי לר"י  
קרא בפסול הדם דכיון דלר"י עיבור  
לורה פשיטא דשרף משום נותר  
ואור"י דליטריך דלא ליעבד ליה

**חוזר ושורפו כו'** . אלמא מיעוטו שנפסל מעלי המערכה נמי שרפינן :  
**כאן באכסנאי** . שאין לו עלים שורפו מעלי המערכה ומתני' בבעל  
הבית : **שפתיק בדרך** . לא הטריחוהו לחזר על עלים כדקתני וכן  
מי שילא אלמא בהחזיק בדרך עסקין : **רב זביד** . כרב חמא מוקים  
לה ואדרב פפא פליגי והייב טעמא תורה אור  
למילתיה דרב חמא דכיון דלית ליה  
עלים טס עשאוהו לליקנין והחזיק  
בדרך דקתני מתני' לאשמועינן חזרה  
נקט לה ולא משום עלים דהוא הדין  
ללא החזיק : **באו לשורפו כו'** . כדמפרש  
טעמא : **לידי סקל** . ליהנות מהן  
האלה אחרת והנאה זו אין בו מעילה  
דקתני ב"ד הוא ועל מנת כן מקדישין  
אותו : **משום חסד** . שלאחר שריפתן  
מחזירין מותר העלים לתוך ביתן  
והרואה חושדן בגובני עלי המערכה  
ונהנין מהן : **קני ומרינן** . קנים וחריות  
של דקל הכל יודעים שאינם מעלי  
המערכה לפי שקלים הם וגשרפין מהר  
ואין אש המערכה מתקיימ' בהן ומשום  
חסד ליכא אבל משום נוסח איכא :  
**קני סהס** . במסכת תמיד : **ראש**  
**המעמד** . הממונה על כך מעמיד  
את הטמאים של בית אב בכל צקר  
בשער המזרחי כניסת כל אדם להר  
הבית : **כדי לביישן** . שלא נהירו מלכותא  
והרי העבודה של מחר היתה מוטלת  
עליהן והיה להן לזכר : **משום חסד** .  
שלא יתחדש שמפני מלאכתן אין כחילין  
מלבוש לעבוד עבודה (ה) ומעמידן טס  
כדי שיראו אותם בני אדם ויודעין  
שמחמת טומאה הם חדילין ואיירי  
דאיירי לעיל בהך פלוגתא דמפני  
החסד נקט לה להא : **מפני** . הכל  
יודעין שבטילים הן מן המלאכה ואין  
מניחין עבודה מפני מלאכתן דהיי'  
משום חסד ליכא ואין לר"י להעמיד טס  
טס ולמאן דלמא כדי לביישן לר"י :  
**אי נמי דקדולי ששורא** . מפשילי  
תבלים שהיא חומות קלה ושכרה  
מעט ואין בני אדם חסודין שיחלו  
מלבוש לעבודה מפני ביטול מלאכה זו :

[תפסחא פ"ג]  
[תפנית טו.לא :  
כתובות ד.ד.]  
תמיד דף ג.

**רבינו חננאל**

והנותר שורפין אותו  
במצורתיהן כו' איני  
שורפין אותו  
במצורתיהן והתנן בסוף  
פרק ואלי עוברין בפסח  
על בשר הקדש שיצא  
בפסח וכו' :  
והנותר לפני הבירה  
ושנינו לא קשיא אהו  
באכסנאי שאין לו חצר  
משנתנו בבעל הבית  
ואכסנאי זה אפי' שלא  
החזיק בדרך עשאוהו  
כליקנין ששרפין אותו  
לפני הבירה בשביל  
ליהנות מעלי המערכה :  
ת"ד באו לשורפו :  
במצורתיהן פ"ע צי  
המערכה אין שומעין  
להחיש' דלמא פשיש  
מיירי וברלבית תחת  
תבשילו ואחי ביה לידי  
תקלה מעני עצמן לפני  
הבירה אין שומעין להם  
שלא לבייש מי שאין לו  
אי נמי שאם יאמר  
ויקח וישרורו הרואים  
כי עצי הקדש לקח ואם  
הם קני ותריותא כנון  
קוצים ותריות שאין  
ראוין למערכה כדתנן  
בתמיד באלו היו רגילין  
בכרוביות של תאנה  
ושל אנו ושל עץ שמן  
מועין אותו שלא לבייש  
את מי שאין לו :  
תנן התם בתמיד בסוף  
פ"ה דאש השעבר היה  
מעיד את הסמאים  
בשרי מותר רב יוסף  
אמר כדי לבייש רבא  
אמר מפני החשר שלא  
יחשורו כי לעבור  
לכבוד ה' נכנסו והם  
סמאים : **מתני'** הפסח  
שנפסא או שיצא ישרף  
פ"ד כו' . יוצא מנא לן  
דכתיב הן לא הובא את  
דמה אל הקדש סבלל  
שאם נכנס דמה לקדש  
בת שרפת היא כדכתיב  
(ויקרא ו) וכל חטאת  
אשר יובא מרטה אל  
אלה מועד לכפר בקדש  
לא תחבל באש תשרף  
פנימה כלומר פנימה  
היתה ולא יצאת חוץ  
למחיצת הקדש אבל  
חבולו אותו סבלל שאלו  
יצאת סוב עשיתם  
ששרפתם אותה ש"ם  
בשר היוצא חוץ  
למחיצתו בן שרפה הוא  
בשלמא נפסא גלי דחטאת  
בשלמים שהם קדשים  
קלים והבשר אשר יגע  
בכל פסח לא יאכל באש  
ישרף והוא הדין לקדשי  
קדשים אלא יוצא  
אשכחן בחטאת שהיא  
בשרה קדשים כי היא  
בשרה קדשים קלים  
מנא לן דחטאת לן

דחזר ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה אמר  
רב חמא בר עוקבא לא קשיא כאן באכסנאי  
כאן בבעל הבית רב פפא אמר הא והא  
באכסנאי כאן שהחזיק בדרך כאן שלא  
החזיק בדרך רב זביד אמר לעולם כדאמר  
מעיקרא כאן באכסנאי כאן בבעל הבית ואף  
ע"ג דלא החזיק בדרך באכסנאי כיון דלית ליה  
עשאוהו כציקנין דתנן הציקנין שורפין אותו  
לפני הבירה בשביל ליהנות מעצי המערכה  
ת"ד \*באו לשורפו בחצרותיהן ומעצי המערכה  
אין שומעין להן לפני הבירה ומעצי עצמן אין  
שומעין להן בשלמא מעצי המערכה  
בחצרותיהן אין שומעין להן דילמא פיישן  
מיניהוואתו בהו לידי תקלה אלא לפני הבירה  
מעצי עצמן מ"ט לא רב יוסף אמר \*שלא  
לבייש את מי שאין לו רבא אמר דמפני החשר  
מאי בינייהו איכא בינייהו דאייתי קני  
ודריותא דלא הוה למערכה \*תנן התם דראש  
המעמד היה מעמיד את הטמאין על שער  
המזרח מ"ט אמר רב יוסף כדי לביישן רבא  
אמר דמפני החשר מאי בינייהו איכא בינייהו  
מפני אי נמי דקא גדיל שישורא : **מתני'**  
הפסח שיצא או שנפסא ישרף מיד נטמאו  
הבעלים או שמתו תעובר צורתו וישרף  
בששה עשר ר' יוחנן בן ברוקה אומר אף זה  
ישרף מיד לפי שאין לו אוכלין : **גמ'** בשלמא  
ישמא כתיב \*והבשר אשר יגע בכל פסח לא  
יאכל באש ישרף אלא יוצא מנלן דכתיב ה' הן  
לא הובא את דמה אל הקדש פנימה \*אמר  
לו משה לאהרן מדוע לא אבלתם את החמאת  
שמה נכנס דמה לפני ולפנים אמר לו לאו  
אמר לו שמא חוץ למחיצתה יצתה אמר לו  
לאו בקודש היתה אמר לו אי בקודש היתה  
והולא הובא את דמה אל הקדש פנימה מדוע  
לא אבלתם אותה מכלל דאי נפקא אינמי עייל  
דמה לפני בת שריפה היא בשלמא נטמא  
גלי רחמנא בקדשים קלים \*כ"ש בקדשי  
קדשים אלא יוצא אשכחן קדשי הקדשים  
קדשים קלים מנלן ורתו הא דתניא לן דמה  
נשפך

קבורה קודם שיהיה נותר אי נמי הוה אמינא אפי' כשיהיה נותר  
לא ישרף נותר שהיה ראוי לאכילה קודם שניתותר דוקא ישרף  
כדמשמע לא תותירו אלמא תאכלוהו אבל קשה דהייב יליף יולא  
בשריפה מתעטת דאהרן דהא זע"ג לא הוה לן משה על השריפה  
דחטאת שנכנס דמה לפני דפסולו בדם בעי עיבור לורה והם  
שרפיה מיד אלמא הוה הא אם הובא יפה עשו שלא אכלוהו  
דהייב כתיב רישיה דקרא מדוע לא אכלתם ומיהו נראה לרשב"א  
דמליט למימר דלמדי דהוה לן וכולה שמעתין מסקא אליבא  
דר' יוחנן דסבירא ליה לקמן דפסול הדם הו' פסולו בגופו דחשיב  
דס ובשר חול מילתא ובפסול בעלים דוקא קתני מתניתין דבעי  
עיבור לורה ופירי מייתי השתא מחטאת דאהרן דמשה הוה לן  
אם נכנס דמה לפני שפיר עבד דשרפה וכן דמה נמי קבעי  
מנלן דמיד אך קשה על זה כיון דמסבירא לא הוה אמרינן דישפך  
ולרבה בר אבא דאפי' פיגול בעי עיבור לורה נמי סבירא :

ומה דף קה :  
הגהות  
הבית  
(ה) רשי ד"ה  
משום חסד וכו'  
ומעמיד טס :  
(ב) שם ד"ה  
שמה חוץ וכו'  
אל שרפתם וכו'  
פנימה היתה :  
(ג) תוס' ד"ה  
כש למא וכו'  
זע"ג דכתיב  
התקף אלמא  
מתשרף אלא  
השתא ד"ה וכו'  
דההוא מתשרף :